

SAK 03 – 2015

Medisinerutdanning til Stavanger – erfaringsinnhenting fra Odense og Ålborg

1. Hva saken gjelder

Universitetet i Stavanger (UiS) ønsker i samarbeid med Stavanger Universitetssykehus (SUS) å få utredet nærmere mulighetene for å etablere / videreutvikle medisinerutdanningen samt annen relatert utdanning ved Universitetet i Stavanger. I denne sammenheng har Universitetsfondet tatt på seg en rolle som koordinator, i første omgang med sikte på å hente inn relevant erfaringer fra regioner i Danmark som har etablert denne typen utdanningsløp i den senere tid.

Vi vet at Aalborg Universitet nylig (2010) har fått sin medisinerutdanning, og at man i både i Aalborg og Odense for tiden planlegger nye sykehus og debatterer «Fremtidens hospital». På begge steder har en gjort seg erfaringer som det vil være nyttig for aktørene i Stavanger å kjenne til.

Fra Stavanger deltok følgende personer på studieturen:

Forskningsdirektør Troels Jacobsen, Universitetet i Stavanger (UiS)

Instituttleder helsefag Kari Vevatne, UiS

Instituttleder matematikk og naturvitenskap Gro Johnsen, UiS

Forskningsdirektør Stein Tore Nilsen, Universitetssykehuset i Stavanger (SUS)

Forsknings sjef Geir Sverre Braut, SUS

Overlege Erna Harboe, SUS

Helsesjef Corinna Vossius, Stavanger kommune

Helsesjef Hans Petter Trovik, Sandnes kommune

Forsker Brita Gjerset, International Research Institute of Stavanger (IRIS)

Daglig leder Bjarte Dybvik, Universitetsfondet for Rogaland

Hver enkel institusjon har tatt ansvar for egne reisekostnader, mens Universitetsfondet har tatt ansvar for å få på plass faglig opplegg i Odense og Ålborg, samt å sørge for at erfaringer blir oppsummert i en egen rapport. Rapporten følger vedlagt til denne saken.

2. Nærmere om bakgrunnen

En stor andel av nordmenn som studerer til leger gjør dette i utenfor de norske universitetene. Hele 2800 norske studenter eller 44% av den totale studentmasse får sin utdanning i utlandet. Hoveddelen av den medisinske utdanningen i utlandet skjer i dag i Øst-Europa (Polen, Tsjekkia, Slovakia og Ungarn). For norske studenter i Ungarn har Helse Stavanger HF et tilbud om et praktisk klinisk år for 12 studenter, som er nødvendig i studiet. I tillegg er det en relativt stor arbeidsinnvandringen av leger til Norge slik at bare ca. 1/3 av nye autoriserte leger i Norge er utdannet i Norge.

Studieplanen for medisinske studenter er i ferd med å bli endret slik at man får en bachelordel på tre år og en masterdel på tre år i tillegg. Dette for å komme mer i tråd med vanlig oppbygning av universitetsstudier. Det vesentlige av den kliniske og pasientrettede utdanningen vil skje i de tre siste årene i masterdelen. SUS gir allerede i dag deler av den kliniske og pasientrettede utdanningen som en

del av studiet ved UiB. Det er gjort vurderinger mht at SUS relativt raskt kan bygge opp full klinisk undervisning for 50 studenter pr år.

Spørsmålet om å bygge opp økt kapasitet for å utdanne flere medisinske studenter i Norge er blitt aktualisert i flere sammenhenger. Regjeringen har signalisert en sterkere satsing innen helse og omsorg, blant annet nedfelt i strategidokumentet HelseOmsorg21. Nasjonal kapasitetsbygging innen forskning, utdanning og næringsutvikling er klare signaler i strategien. Dette kan åpne mulighetene for at også Stavanger får en sterkere posisjon innen undervisningsoppgaver innen helse/omsorg sektoren, bl.a. ved å bygge opp et tilbud innen medisinutdanning. I hvilken grad dette skal gjøres som en del av Universitetet i Bergen eller som en mer selvstendig enhet inn under et fremtidig Helsefakultet ved UiS, må avklares nærmere dersom denne muligheten åpner seg opp.

Utdannelse av medisin-studenter vil i årene som kommer medføre omlegging av undervisningen med større fokus på primærmedisin. Dette er i tråd med samhandlingsreformen og den utvikling en ser innen helsevesenet i Norge. I så måte er det store muligheter i forhold til fastlegegruppen i Sør-Rogaland. På Nord-Jæren er det muligheter innen et lite geografisk område å gi store kull nødvendig praktisk klinisk undervisning i primærmedisin. En slik utbygning må skje i samarbeid med kommunene, men også i forståelse/samarbeid med Universitetet i Stavanger. En slik omlegging av studiet vil også medføre at en i større grad må rette forskningen mot de vanlige problemstillingene slik de finnes i primærmedisinen. I forhold til å ta en posisjon for å bygge opp et helsefakultet ved UiS, vil et slikt initiativ være av stor viktighet. Prosessen med bygging av nytt sykehus i regionen aktualiserer spørsmålet om medisinerutdanning i Stavanger i enda større grad.

Helse Stavanger HF har for et par år siden gjennomført en studie som beskriver mulighetene for å styrke medisinerutdanning i Stavanger. Dette arbeidet er gjort i samarbeid med UiB, samtidig som en har arbeidet sammen med UiS, kommunene, fastlege-gruppen, mv.

Dagens situasjon gjør det naturlig å se på nytt om det er mulig å bygge opp medisinutdanning i Stavanger på mer selvstendig basis. Innhenting av erfaringer fra andre universitet / regioner som inntil nylig har bygd opp denne typen utdanningstilbud, kan være et verdifullt supplement i denne prosessen.

3. Tema mht erfaringsinnhenting fra Danmark

Rapporten med erfaringsinnhenting fra Danmark omfatter følgende tema:

- Hvordan er utdanning innen medisin bygget opp ved hhv Ålborg og Odense
- Nærmere om regionale prosesser for å utvikle medisinerutdanning ved universitetene Ålborg / Odense
 - Samspill med de etablerte universitetene
 - Samspill med nasjonale myndigheter
 - Regionens rolle
- Hvilke ressurser har en erfaring på kreves for å bygge opp denne typen utdanning, ut over sentrale myndigheters finansieringsordninger
- Rolledelinger mellom universitet og sykehuset i regionen mht utdanning
- Kompetanse og kapasitetsbygging
 - Hvordan bygge opp kompetanse over tid
 - Finansiering
 - Samspill universitet, sykehus kommunene / primærhelsetjenesten
- Forskning innen helse-sektoren ved oppbygging av medisinerutdanningen

I tillegg kom en rekke andre forhold opp, bl.a. relatert til bygging av nye universitetssykehus ved både Odense og Ålborg. Rapporten dekker således et noe større tematisk omfang enn det som er angitt ovenfor.

4. Videre arbeid

Den foreliggende rapport gir informasjon som kan benyttes i de pågående prosesser for å få etablert en egen medisiner-utdanning til Stavanger. Slik vi ser det er det SUS i samarbeid med UiS som bør sitte i førersetet for å fremme denne saken. Universitetsfondet bør være åpen for å bidra i prosessene der hvor en har en rolle.

Det har i tillegg blitt tatt et politisk initiativ fra Rogaland Fylkeskommune med sikte på å få på plass medisiner-utdanning ved UiS. I det videre arbeid bør selvsagt de ulike prosessene samkjøres.

Forslag til vedtak

Erfaringsrapport fra Danmark (Odense og Ålborg) angående organisering og oppbygging av medisiner-utdanningen tas til orientering.